

מ"ת 5419/05/17 - פאהד אבו קשק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 5419-05-17 מדינת ישראל נ' אבו קשק

לפני המבקשים:	כבוד השופט דן סעדון
נגד	פאהד אבו קשק ע"י ב"כ עו"ד מיכל קורין
המשיבים:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד לוי ברח"ד

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש על דרך של מתן אפשרות למבקש לעבוד בחברת "שי סחר רכב בע"מ" (להלן: "החברה").

1. נגד המבקש הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים שהרקע לה הוא עבירה של נהיגה בזמן פסילה שעבר לכאורה המבקש. ביום 16.5.17 שוחרר המבקש למעצר בית מלא במוסד "בית אביב" בפיקוח וערבויות וניתן בעניינו, בהסכמה, צו פיקוח מעצר לחצי שנה.

2. המבקש הגיש שתי בקשות להקלה על תנאי שחרורו. בקשה ראשונה שעניינה ביטול זמני של צו עיכוב היציאה שלו מן הארץ נדונה בפני כב' השופטת יהב ביום 15.8.17. בהחלטתה קבעה כב' השופטת כי המבקש מצוי במעצר בית מלא והגם שאין מדובר בביתו וחלפו 3 חודשים ממועד מעצר הבית מעולם לא הפר המבקש את תנאי שחרורו. כב' השופטת התייחסה לתסקיר שירות המבחן בעניין מתן אפשרות למבקש לצאת לעבודה כגורם מפחית לחץ וסיכון, בין היתר עקב ההשפעה המרתיעה ומפחיתת הסיכון שיש להליך זה על המבקש. בית המשפט ביטל באופן זמני את צו עיכוב היציאה מן הארץ ואפשר למבקש לצאת את הארץ לצורך עלייה לרגל למכה. המבקש הצדיק את האמון שניתן בו וחזר לארץ.

3. בדיון בבקשה זו מפנה ב"כ המבקש לעובדה כי המבקש מעולם לא הפר את תנאי שחרורו לרבות התנאים שנקבעו לעניין חזרתו לארץ לאחר העלייה לרגל. המבקש, נטען, משתף פעולה עם שירות המבחן אשר המליץ לאפשר לו לצאת לעבודה (בפיקוח).

4. המשיבה מתנגדת לבקשה בהסתמך על 3 טעמים: ראשית לא עבר "זמן ניכר" המצדיק עיון חוזר בתנאי השחרור. שנית, המבקש איננו ראוי לאמונו של בית המשפט שכן נהג בזמן פסילה למרות קיום מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. שלישית, מקום העבודה המוצע על ידי המבקש "שי סחר רכב בע"מ" כרוך בטיפול בכלי רכב ועשוי לזמן למבקש הזדמנות לנהוג. מר שי יעקוב, מנהל החברה, ציין בדיון כי מרבית כלי הרכב של החברה הם ללא יכולת תנועה אך הוסיף ואמר "אני אדאג שהוא לא יעמוד לידו אפילו, אצלנו בעבודה לא תהיה לו גישה לנסיעה ברכבים" (ע' 15 ש' 21-22). מר ערן ג'ורנו, אחד המפקחים שנקבעו למבקש בדיון קודם, ציין כי הוא אחראי ללוות את המבקש ממקום מעצר הבית בלוד למקום העבודה באזור.

5. בתסקיר מעצר משלים שחיבר שירות המבחן צוין כי למבקש קושי להיענות לסנקציות עונשיות בתחום התעבורה. החזרתיות בביצוע עבירות תעבורה מבטאת אלמנטים של התמכרות לריגוש. בנוסף, למבקש נטייה לנהוג באימפולסיביות וקושי לדחות סיפוקים. למרות הערכה זו ולמרות שצוין כי המבקש נמצא רק בתחילתו של תהליך טיפולי המליץ שירות המבחן, לאחר בחינת המפקחים, על יציאת המבקש לעבודה כגורם מפחית לחץ וסיכון. שירות המבחן שוחח עם המפקחים. הוא התרשם מיכולתם לפקח ולהציב גבול למבקש.

דיון והכרעה

6. החלטתי לקבל את הבקשה. ההחלטה על שחרורו של המבקש בתנאים ניתנה ביום 16.5.17. מאז ועד היום חלפו כארבעה חודשים. "זמן ניכר" איננו של חלוף פרק זמן זה או אחר אלא " [ב]תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות." (בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.06)). במקרה שלפני אני סבור כי חלף "זמן ניכר" המאפשר בחינת הבקשה. אין צורך להכביר מלים על המסוכנות הניבטת מן המבקש עקב עברו וחומרת העבירה המיוחסת לו. עם זאת, במהלך ארבעת החודשים בהם שוחרר המבקש בתנאים מגבילים לא שהה המבקש בביתו ולא היה ביכולתו לעבוד. מן התסקיר עולה כי המבקש נקלע למצוקה כלכלית והוא "טרוד במחשבות על פרנסה". לטעמי, הפגיעה במבקש אינה רק כלכלית אלא גם פגיעה בדימויו של המבקש בעיני עצמו כמי שיכול לספק למשפחתו רווחה כלכלית. אכן, לא בכדי ציין שירות המבחן בתסקיר כי מתן אפשרות למבקש לעבוד יפחית את הסיכון הנשקף ממנו. מכיוון שכלל שילוח זמן רב יותר תלך ותגדל הפגיעה הכלכלית במבקש ומשפחתו אין זה סביר לדרוש מן המבקש ומשפחתו שיגיעו עד פת לחם רק כדי שניתן יהיה לומר שחלף "זמן ניכר" המאפשר עיון חוזר בתנאי השחרור.

7. אינני סבור שיש לקבל את טענת המשיבה כי מכיוון שהמבקש נהג בפסילה הרי שהוא אינו ראוי לאימונו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המבקש ניחן באימפולסיביות, הוא חובב ריגושים ויש לו בעיה בדחיית סיפוקים. והנה זה פלא, למרות כל אלה ולמרות שהמבקש הפר גם בעברו הרחוק יותר (ולא אחת) צו שיפוטי בכך שנהג בזמן פסילה, לא סטה המבקש כמלוא הנימה מתנאי שחרורו והצדיק את האמון שנתנה בו כב' השופטת יחיא שאפשרה לו לצאת את הארץ לצורך קיום מצוות העלייה לרגל למכה. מכל אלה ניתן ללמוד כי ניתן ללכת כברת דרך נוספת לקראת המבקש בכל הנוגע לאמון שניתן לרחוש לו ולאפשר לו, באופן מבוקר ומדוד, יציאה לעבודה. אוסיף, כי הפסיקה הכירה בכך ש"ב[מתן אפשרות מבוקרת לנאשם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להועיל" (בש"פ 3791/92 אוטמזגין נ' מדינת

ישראל, פ"ד מו (4) 186, 190 (1992); בש"פ 3460/10 בצר נ' מדינת ישראל (7.5.10)). זאת, הן משום התחשבות בפגיעה הכלכלית הנגרמת למבקש ומשפחתו בשל התנאים המגבילים בהם הוא נתון והן משום ש" **אין זה מן הדברים הקלים 'לטפס על הקירות' משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים**" (בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.11)).

7. לא נעלם מעיני כי עבודת המבקש בחברה, בקרבת כלי רכב, בשילוב מאפייני התנהגותו של המבקש כפי שעמד עליהם שירות המבחן בתסקירו, עשויים לפתוח פתח להתנהגות עוברת חוק מצד המבקש. על מנת לקדם פני אפשרות כזו, אני סבור כי יש להרחיק את המבקש, במסגרת עבודתו, מקרבת כל כלי רכב. כך, ובשילוב פיקוח ראוי מצד המפקחים שבחן שירות המבחן ייווצר לטעמי האיזון הראוי בין האינטרס הציבורי להבטיח כי המבקש לא יסכן בהתנהגותו של שלום הציבור ומאידך יתאפשר למבקש לפרנס את משפחתו בכבוד

8. אשר על כן, הבקשה מתקבלת במובן זה שאני מתיר למבקש לצאת לעבודה בחברה בימים א-ה בין השעות 07.00-19.00 וביום ו' בין השעות 07.00-15.00. מר ערן ג'ורנו, ת"ז 061227554 שאושר על ידי כמפקח למבקש בהחלטה מיום 16.5.17 יהיה אחראי ללוות את המבקש ממעון אביב בלוד עד למשרדי החברה ועם תום העבודה ממשרדי החברה בחזרה למעון אביב. במהלך שעות העבודה יפקחו על המבקש לסירוגין מר חאלד אשקר ת"ז 318435898 (שאושר על ידי כמפקח) ומר שי יעקב ת"ז 024525719 אשר יתחייב לוודא כי בכל רגע נתון משעות העבודה לא ישהה המבקש בסמוך לרכב בעל יכולת תנועה. ככל שמר יעקב לא יהיה פנוי עליו להבטיח כי מר חאלד אשקר יוודא כי המבקש אינו נמצא סמוך לרכב בעל יכולת תנועה. לצורך הבטחת תנאי הפיקוח כנ"ל יפקיד מר יעקב במזכירות בימ"ש זה תוך 5 ימים ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪. מר ערן ג'ורנו האחראי על הסעתו של המבקש מן החברה למעון אביב ובחזרה יעמוד בקשר עם מר אשקר ומר יעקב כאשר מובהר למר ג'ורנו כי חובתו לדווח מיידית למשטרת ישראל על כל מקרה בו המבקש אינו מגיע לעבודה, מגיע לעבודה כשריח אלכוהול נודף ממנו או שאינו נמצא במקום העבודה בעת האיסוף בחזרה למעון אביב.

9. המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.